

CastroScript_PERSONAL_USE_ONLY.ttf

Castro Script PERSONAL USE ONLY

0123456789
-.-   ?/ " -

V Cézarei žil isty muž menom Kornélius, stotník kohorty, zvanej Italiká. Bol nábožný a bohabojný s celým svojím domom. Ďával vela almužien ludu a ustanoviť sa modlil k Bohu. Raz okolo tretej hodiny popoludní videl jasne vo videní Božieho anjela, ako prichádzal k nemu a oslovojuje ho. „Kornélius!“ Ale on na neho kládol a prelaknúty povedal. „Co je, pane?“ Odpovedal mu. „Troje modlitby a troje almužiny vstúpili pred Božiu tvár a on si na ne spomenul. A teraz pošli mužov do Joppe a zavolaj si Šimona s prímením Peter býva u istého Šimona, garbiara, čo má dom pri mori.“ A keď anjel, čo s ním hovoril, odišiel, zavolal si dvoch slukov a nábožného vojaka z tých, čo mu boli podriadení, všetko im posprával a posol ich do Joppe. Na druhý deň, keď boli na ceste a blížili sa k mestu, Peter vysiel okolo poludnia na strechu modlit sa. Keď vykladol, chcel jest. Kým mu pripravovali, padol do vystreženia. Videl otvorené nebo a zostupovať akúsi nádobu, ako veľké prestieradlo, spútané za štyri rohy na zem. Boli v nej viacero druhých ľuďov, zemeplašov a nebeské vtáctvo. I zaznel mu hlas. „Peter, vstan, zabíjaj a jeds!“ Ale Peter povedal. „Nijakým činom, pane, ved som nikdy nejedol nie poškvrnené a nečisté.“ Ale hlas sa mu ozval znova, druhý raz. „Co Boh včieli, ty nenazývaj poškvrneným.“ Toto sa opakovalo tri razy a kned' bola nádoba vzatá do neba. Kým bol Peter v rozpakoch, čo to bol za úkaz, ktorý videl, zastali pri bráne muži, ktorých posol Kornélius, a dopýtovali sa na Šimonov dom. Zavolali a pýtali sa, či tam býva Šimon s prímením Peter. Ako Peter premýšľal o videní, Ľuduch mu povedal. „Hľadajú ta troja muži. Vstan teda, zid dolu a bez väkania chod s nimi, lebo som ich ja posol.“ Peter získal k mužom a povedal. „Ja som ten, ktorého hľadáte. Králi čomu ste príšli?“ Oni povedali. Stotník Kornélius, spravodlivý a bohabojný muž, ktorému celý židovský národ vydáva svedectvo, dostal pokyn od väčšieho anjela aby si ta pozval do domu a vypocul twoje slová.“ Zavolal ich teda dnu a pohostil. Na druhý deň vstal a šiel s nimi a niektorí bratia z Joppe ho vprevádzali. V ďalši deň prišiel do Cézarey. Kornélius ich už čakal spolu s poznánymi pribuznými a najbližšimi priateľmi. Keď Peter prichádzal, Kornélius mu vysiel v ústrety, padol mu k nohám a poklonil sa. Ale Peter ho zdihol a povedal mu. „Vstan, aj ja som len človek.“ Ako sa s ním rosprával, vosiel dnu a nasiel tam mnoho zhromaždených. I povedal im. „Vy viete, že Ľud sa nesmie spočíti ani stretnut s cudzincom. Ale mne Boh ukázal, že nemám nikoho nazývať poškvrneným alebo nečistým človekom. Preto som prišiel bez väkania, keď ste ma pozvali. A pýtam sa, králi čomu ste ma pozvali?“ Kornélius povedal. „Sú to štyri dni práve v tuto hodinu, čo som sa o tretej hodine popoludní modlil vo svojom dome. Tu predo mnou zastal muž v bielom odevi a povedal mi. Kornélius, troja modlitba je vyslyšaná a Boh si spomenul na twoje almužiny. Pošli teda do Joppe a zavolaj si Šimona s prímením Peter býva v dome garbiara Šimona pri mori.“ Hned som teda posol po teba a ty si dobre urobil, že si príšiel. A teraz sme my vietci tu pred Božou tvárou, aby sme vypoculi viete, čo ti Pán prikázal.“ Utedy Peter otvoril ústa a povedal. „Naozaj poznávam, že Boh nenadáže nikomu, ale v každom národe mu je milý ten, kto sa ho bojí a koná spravodlivo. Synom Žiaca zoskal slovo a zvestoval pokoj skrze Ježiša Krista on je Pánom vietkých.“ Vy viete, čo sa počnúc od Galiley po krste, ktorý klasal Ján, dialo po celej Žudei ako Boh pomazal Ježiša z Nazareta Ľudom Svätým a mocou a on chodil, dobre robil a uzdravoval vietkých posadnútých diablim, lebo bol s ním Boh. A my sme svedkami vietkého, čo urobil v judejskej krajinie i v Jeruzaleme. Ale zavesili ho na drevo a zabili. Boh ho tretieho dňa vzkriesil a dal mu, aby sa sjaril - nie vietkemu ludu, ale svedkom, ktorých Boh vopred urobil, nám, čo sme s ním po jeho zmŕtvychvstaní jedli a pili. A prikázal nám, aby sme ludu klásali a dosvedčovali, že to jeho Boh ustanoviť za sudec živých i mŕtvych. Žemu vydávajú vietci proroci svedectvo, že pre jeho meno dosiahne odpustenie kriechov každý, kto v neho verí.“ Kým Peter toto hovoril, zostúpil Ľuduch Svätý na vietkých, čo počúvali slovo. A veriaci z obriezky, čo príšli s Petrom, ťasli, že sa dar Ľuducha Svätého vylial aj na pohanov, lebo ich počuli hovoriť jazykmi a vlebieť Boha. Utedy Peter povedal. „Može ešte niekto zabrániť, aby boli vodou pokrstení ti, čo dostali Ľuducha Svätého tak ako my?“ A rozházať ich pokrstiť v mene Ježiša Krista. Potom ho prosili, aby u nich niekolko dní zostal.